

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iuliana Oprea

Judecători: Tamara Chișca-Doneva, Oleg Sternioală, Luiza Gafton, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către administratorul Nicolae Bostan în interesele recurentului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup",

în cauza civilă la cererea Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" în proces de insolvabilitate privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup", Deli Mihail și Constantinov Dmitrii,

împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017, prin care cererea administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a fost respinsă ca neântemeiată,

c o n s t a t ă:

La data de 01 martie 2017 administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup", Deli Mihail și Constantinov Dmitrii cu încasarea sumei în mărime de 11 298 412 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 07 iunie 2013 a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SRL "Aina Grup", iar în calitate de administrator al insolvabilității a fost desemnat ÎI "Nicolae Bostan" în persoana d-lui Nicolae Bostan, deținător al autorizației nr.19 din 14.01.2015.

În cadrul procesului de insolvabilitate împotriva patrimoniului debitorului SRL "Aina Grup" au fost validate creanțe ale creditorilor, conform tabelului definitiv al creanțelor în mărime de 11 298 412 lei.

Se mai indică în acțiune că, potrivit ultimului raport financiar prezentat de către debitor în anul 2010, rezultă active în mărime de 21 511 947 lei, însă bunuri materiale sau nemateriale, precum și mijloace bănești nu au fost depistate în proprietatea debitorului, astfel raportul financiar a fost întocmit de către persoana responsabilă semnatară a raportului cu date neveridice sau false.

A menționat că în conformitate cu art. 29 alin.(6) a Legii contabilității nr.113 din 27.04.2007, situațiile financiare se întocmesc în conformitate cu

prevederile prezentei legi, ale standardelor de contabilitate și vor oferi imaginea reală și fidelă a elementelor contabile ale entității. Alin. (9) al art. 29 ale aceleiași legi prevede că, situațiile financiare se întocmesc cu utilizarea datelor inventarierii pentru autentificarea existenței și stării activelor și datoriilor.

Art. 36 alin. (1) lit. c) al Legii contabilității nr. 113 din 27.04.2007 stabilește că persoanele care reprezintă conducerea entității semnează situațiile financiare, respectiv în conformitate cu art. 39 și 44 ale Legii contabilității nr. 113 din 27.04.2007, poartă răspundere pentru încălcarea legii în cazul dat organul executiv al întreprinderii cu răspundere limitată, în persoana administratorului Deli Mihail.

Administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" și-a întemeiat acțiunea pe prevederile art. 247 alin.(1), art.248 alin.(1) a Legii insolabilității nr.149 din 29.06.2012.

În cazul dat în opinia administratorului rezultă încălcarea art.248 alin.(1) lit.c) și e) al Legii insolabilității, fapte care sunt drept temei pentru tragerea la răspundere a d-lui Deli Mihail precum și a fostului director Constantinov Dmitrii pentru valoarea creanțelor neacoperite nevalidate în sumă de 11 298 412 lei.

Administratorul Nicolae Bostan a subliniat faptul că persoanele cu funcții de răspundere pentru a dobândi activele întreprinderii au înstrăinat bunurile în cadrul reorganizărilor efectuate persoanelor juridice interdependente a căror fondatori au fost familiari ai fondatorului SRL „Aina Grup” dl. Constantinov Dmitrii, în așa fel debitorul a fost lipsit de active pentru stingerea datoriilor sale, care demonstrează că insolabilitatea SRL „Aina Grup” este una intenționată.

Cu toate acestea conform rapoartelor financiare prezentate de Direcția Statistică a UTA Găgăuzia activele întreprinderii figurau pînă în anul 2008, după anul 2009 conform actului de predare-primire a activelor SRL „Aina-Grup” acestea au fost transmise la întreprinderea afiliată SRL "Comvincom", a cărui fondator și director este fiul d-lui Constantinov Dmitrii, și anume Constantinov Leonid.

În concluzie a indicat administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" că în urma acțiunilor și inacțiunilor a directorului SRL „Aina Grup”, în persoana dlui Deli Mihail și Constantinov Dmitrii, care nu au întreprins măsurile necesare întru asigurarea activelor debitorului, a cauzat creditorilor prejudiciul în mărime de 11 298 412 lei, ceea ce constituie mărimea creanțelor neacoperite cu bunurile masei debitoare, motiv pentru care persoana indicată urmează să răspundă solidar cu debitorul SRL „Aina Grup” pentru obligațiile date.

Prin hotărârea Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017 a fost respinsă ca neântemeiată cererea administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup", Deli Mihail și Constantinov Dmitrii.

La data de 25 mai 2017, administratorul Nicolae Bostan în interesele recurentului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup" a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolabilitate, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu hotărârea Curții de Apel Comrat din 19.04.2017, deoarece dispozitivul hotărârii recurate vine în

contradicție cu motivarea, și anume din conținutul motivat al acesteia rezultă că cererea a fost respinsă din motivul tardivității și nu cum este expus *ca neîntemeiată*, mai mult ca atât instanța nici nu s-a expus asupra temeiurilor de la art. 248 alin. (1) lit. c) și e) a Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, expuse în cererea de tragere la răspundere subsidiară. Astfel, nu este clar dacă cererea a fost respinsă ca tardivă sau ca neîntemeiată, fapt ce denotă ilegalitatea hotărârii recurate.

Menționează că referitor la aplicarea art. 248 alin. (5) a Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, în acest sens, instanța nici nu a cercetat această circumstanță, nici nu a solicitat opinia și după caz careva probe de la administratorul insolvenței, ceea ce contravine art. 130 CPC, deoarece instanța deja era convinsă asupra termenului.

Totodată, referitor la termenul de prescripție invocă că art. 271 CC stipulează clar că prescripția se invocă numai de persoana în a cărei favoare curge, astfel în speța dată acest termen nu poate fi invocat de către instanță din oficiu, mai mult ca atât persoanele pârte au fost citate, precum și în presa locală și în Monitorul Oficial, și acestea nici nu s-au prezentat în instanța de judecată.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Din materialele dosarului rezultă că SRL „Aina Grup” a recepționat hotărârea instanței de insolvență din 19 aprilie 2017 la 11 mai 2017, (f.d.54) și prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 mai 2017, adică în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea hotărârii primei instanțe și remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de insolvență din următoarele considerente.

Conform art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Pe parcursul examinării pricinii s-a stabilit că la data de 01 martie 2017 administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Aina Grup” a înaintat cerere privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Aina Grup”, Deli Mihail și Constantinov Dmitrii cu încasarea sumei în mărime de 11 298 412 lei.

Fiind investită cu examinarea prezentei pricini, instanța de insolvență prin hotărârea din 19 aprilie 2017 a respins cererea înaintată de administratorul Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Aina Grup” privind tragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Aina Grup”, Deli Mihail și Constantinov Dmitrii.

În susținerea concluziei sale instanța de insolvență a menționat că Legea

insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012 a intrat în vigoare pe data de 14.09.2012.

Astfel, prevederile privind tragerea la răspunderea subsidiară pot fi aplicate de la aceasta data, prin urmare instanța de insolvabilitate a considerat că în cazul dat a expirat termenul de 3 ani pentru tragerea membrilor organelor de conducere ale debitorului, în persoana lui Deli Mihail și Constantinov Dmitrii, la răspunderea subsidiară.

Instanța de insolvabilitate și-a motivat soluția prin faptul că, la data de 23 martie 2011 a fost depusă cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința SRL „Aina Grup”, iar la data de 07 iunie 2013 a fost inițiat procesul de insolvabilitate, prin urmare, administratorului procesului de insolvabilitate la data de 07 iunie 2013 urma să-i fie cunoscute persoanele, pe care le consideră ca vinovate în parvenirea stării de insolvabilitate.

Astfel, menționează instanța de insolvabilitate că, au expirat termenele pentru tragerea la răspunderea subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului în persoana lui Deli Mihail și Constantinov Dmitrii.

Însă, prin dispozitivul hotărârii Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017 a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea administratorului Nicolae Bostan în interesele Societății cu Răspundere Limitată ”Aina Grup” cu privire la tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată ”Aina Grup”, Deli Mihail și Constantinov Dmitrii.

La caz, instanța de recurs constată că, dispozitivul hotărârii recurate vine în contradicție cu motivarea, și anume din conținutul motivat al acesteia rezultă că cererea a fost respinsă din motivul tardivității și nu cum este expus, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 240 al. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 241 CPC, hotărârea judecătorească constă din parte introductivă, parte descriptivă, motivare și dispozitiv. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Din esența normei de drept citate rezultă că între dispozitiv și motivare trebuie să existe concordanță. În cazul în care o atare concordanță nu există, dispozitivul, cuprinzând o altă concluzie decât aceea pe care o impuneau motivele, această hotărâre este nemotivată și are drept consecință anularea acesteia.

Or, în conformitate cu normele de drept enunțată în motivarea hotărârii instanța trebuie să indice care circumstanțe de fapt și care raporturi de drept se consideră constatate de judecată sau invers și din ce motiv s-a ajuns la o astfel de concluzie.

Astfel, între dispozitivul hotărârii și motivarea acesteia nu există concordanță. Prin urmare, hotărârea Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017 se consideră a fi nemotivată și urmează a fi casată ca fiind emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

Or, reieșind din interpretarea art. 6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26).

Reieșind din prevederile Recomandării nr.R(84) 5 privind principiile de procedură civilă proprii pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, hotărârea poate fi întocmită liber, dar trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă într-un mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de părți.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de insolabilitate nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea instanței de insolabilitate și a remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat ca instanță de insolabilitate.

Prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolabilității, se va reține că în cazul casării unei hotărâri a instanței de insolabilitate, cu remiterea cauzei la rejudecare, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de administratorul Nicolae Bostan în interesele recurentului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup".

Se casează hotărârea Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea Societății cu Răspundere Limitată "Aina Grup" în proces de insolabilitate privind tragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Societatea cu Răspundere Limitată "Aina Grup", Deli Mihail și Constantinov Dmitrii, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul:

Iuliana Oprea

Judecători:

Tamara Chișca-Doneva

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Iurie Bejenaru